

mirandorum omnium summum lascivia definet! Itane Scriptura sacra
omni exceptione majora testimonia, ac cordatiorum Ecclesie Patrum suffragi
plane posthabentur. Tanta, tanta quorundam est malitia: ut vel ipso Sole
cantiosem veritatem delere remis velisq; contendant. Scio equidem, quo V
ritatis fores fundamento nitantur. Nimirum, Deum passum, Deum mortu
um esse, inter absurdissima absurdissimorum absurdorum absurda numerat
vel propterea, quod impassibilis Deus, utpote supra omnem violentiam, supra
omne dominium, supra omnem metum corruptionis passus. At vero non
intelligunt illi mysterii hujus profunditatem. Fateor, sine humana natura
impassibilem esse Deum ob naturae suae perfectionem, adeoque ipsum nec pati
nec mori potuisse extra carnem: nec tamen solius humanitatis est pati
mori. Postquam enim semel ad usq; erecta est humanitas, ubi divina
subsistentia communicationem accepit, inq; perpetuum aeterna Majestatis ad
sola consortium, supra omnia eminet, nec sola aliquid agere vel pati, imo
nec sola mori potuit. Ergo verò aut passus, aut etiam mortuus est in ea, et
per eam summus Deus, unigenitus Dei Filius: quippe qui se humane na
tura intimè communicaverat per Unionis personalis miraculum: qui & eam
sibi supra omnem omnium creaturarum conditionem propriam fece
rat per erectionis Mysterium. Impius, me-Christe, est; qui Admirandum
hoc Unionis, Deus est homo, illo interpretamento dehonestat, homo è homo.
Ita nec minus turpi cavillatione Admiranda Passionis ac Mortis Domini
ca foedat, qui Thesis, Deus est passus ac mortuus, interpretatur, humani
tas passa est & mortua. Quin palmam potius palmarium hoc Admi
randorum Passionis ac Mortis Dominica retinet heic: Ipse Deus passus, ipse
Deus mortuus est. Verum, ne diutius quam par est, in una Orationis
parte haerere videar, alio se convertit Oratio, iusto ordine ad id desupe
rans, quod prius Passionis ac Mortis Dominica Admirandum paulò
gravius, ipsumq; liberalius reddit. Excedit omnino eò hoc Intellectum
nostrum, adeoque summum Admirationis affectu prosequendum: quod Passio ac
Mors Dominica non fortè fortuna, aut inevitabili quadam ac fatali ne
cessitate contigerit, sed liberrima extiterit ac qsi advocata. Videamus ope
rantem in hoc sanctissimo Salutis humanae negotio totam personam.
Divinitas siquidem sapientissimo consilio tragicam illam Passionem ac Mor
tem voluit: divinitas sanctissimo nutu permisit: divinitas inter tormen
ta fatiscentem humanitatem, ut molli & atrocitati rerum gerendarum par
esse posset, sustentavit: Divinitas illos dolores, isthaec vulnera, ut beatitudi
nis mortalibus largirentur semina, impraegnavit ac fecundavit.
Videor mihi, videor, Auditores suspiciendi, coram Discipulis adstantem
intueri Optimum Salutis nostrae Vindicem, atq; ipsum hunc in mo
dum de spontanea Passione sua ac Morte plena Majestatis voce
loquentem audire: